

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.967 van 21 december 2011
in de zaak A. 197.297/VII-38.186.**

In zake : Michel DELLAFAILLE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Verstraete
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Schermersstraat 30
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 augustus 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 10 juni 2010 waarbij het beroep van Michel Dellafaille tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 4 december 2007 tot intrekking van zijn recht om een vuurwapen voorhanden te hebben, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip Verstraete, die loco advocaat Jan Verstraete verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker bezit een geregistreerd jachtwapen, merk FN Browning, model & type tuimelaar, kaliber 12.

3.2. Op 1 december 2006 is hij het slachtoffer van een diefstal met inbraak in zijn woning. Hierbij doet zich een schietincident voor. Blijkens het proces-verbaal van verhoor van de lokale politie Voorkempen verklaarde de verzoeker hierover wat volgt :

"Heden omstreeks 03:45 uur lag ik te slapen in mijn bed in de slaapkamer op het eerste verdiep. Ik was alleen in de woning.

Plots werd ik wakker van het geblaf van mijn hond, welke normaal in de woonkamer beneden is. Daarop hoorde ik de achterdeur rammelen. Hierop heb ik mijn jachtgeweer genomen, dat naast mijn bed staat. Ik ben dan naar voor gegaan en heb vanop het eerste verdiep vanuit de hal door het raam gekeken. Ik zag links, vanuit mijn standpunt, op de oprit naast mijn auto een man lopen. Hij is vervolgens voor mijn haag weggelopen naar rechts. Op het moment dat hij voor mijn woning liep, heb ik met mijn jachtgeweer geschoten. Ik heb met mijn jachtgeweer al zwaaiend naar beneden geschoten. Ik zag dat de man in dezelfde richting is blijven verder lopen. Kort daarop heb ik een tweede keer op dezelfde manier geschoten. De man is dan blijven verder lopen in de zelfde richting en is op het einde van de straat naar links gelopen. Ik ben er zeker van dat ik hem niet geraakt heb.

(...)

Mijn geweer betreft een jachtgeweer Browning. Ik heb hier een geldige jachtvergunning voor. Ik neem kennis van de inbeslagname van het wapen. Ik wens terug in het bezit te komen van het wapen en doe bijgevolg geen afstand van het wapen.

Het kaliber van de cartouche is 12 mm. De twee patronen die ik geschoten heb, zitten nog op het wapen".

3.3. Op 25 juli 2007 adviseert de procureur des Konings te Antwerpen aan de gouverneur van de provincie Antwerpen om de wapenvergunning van de verzoeker in te trekken. Dit advies luidt als volgt :

"Verwijzend naar Uw schrijven van 16 juli 2007 heb ik de eer U mede te delen dat mijn ambt de mening is toegedaan dat de wapenvergunning van DELLAFAILLE Michel, geboren op 03.01.1972, dienen te worden ingetrokken tot vrijwaring van de openbare orde.

Uit het dossier AN.17.LA.008687-06 blijkt dat betrokkene ingevolge een diefstal met braak, bij nacht in zijn woning, met een zwaaiende beweging met zijn jachtwapen heeft gevuurd in de richting van de vluchtende inbreker. Betrokkene heeft onmiddellijk de spontane reactie gehad om naar de inbreker te schieten. Dit wijst dan ook op een gebrek aan voldoende zelfbeheersing om de situatie in al haar aspecten in te schatten. Tevens wijst dit op gevaar voor de integriteit van andere burgers, daar de schietreactie weinig gecontroleerd werd uitgevoerd. Het wapen bevond zich bovendien naast zijn bed en werd dus niet in een afgesloten kast bewaard.

Gelet op het voorgaande is de handhaving van deze vergunning niet verantwoord en dienen ze om veiligheidsredenen te worden ingetrokken".

3.4. In een brief van 26 juli 2007 meldt de verzoeker aan de provinciegouverneur wat volgt :

"(...) Ik heb de inbreker willen afschrikken door in zijn richting te vuren met mijn wapen. (...) Het was niet mijn opzet de persoon te verwonden, enkel af te schrikken zoals in het PV staat (...)"

3.5. De provinciegouverneur trekt op 4 december 2007 de vergunning van de verzoeker tot het voorhanden hebben van het betrokken vuurwapen in. Dit besluit luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat de schorsing werd ingegeven door het feit dat de heer Dellafaille, als reactie op een diefstal met braak, met zijn jachtwapen heeft gevuurd op de vluchtende inbreker;

Overwegende dat hij met brief van 26 juli ll. meedeelde dat hij niet de intentie had de inbreker te verwonden, maar hem louter wou afschrikken;

Overwegende dat hij evenwel niet ontkent onmiddellijk de spontane reactie te hebben gehad om op de vluchtende inbreker te schieten;

Overwegende dat dit wijst op een gebrek aan zelfbeheersing wat tot gevaarlijke situaties kan leiden;

Overwegende dat het betreffende wapen bovendien niet in een afgesloten kast werd bewaard, doch zich schietensklaar naast het bed van betrokkene bevond;

Gelet op het schrijven van de Procureur des Konings van Antwerpen d.d. 25 juli 2007, waarin deze adviseert om, ter vrijwaring van de openbare orde, de vergunning in te trekken.

(...)"

3.6. De verzoeker stelt bij de minister van Justitie beroep in tegen die beslissing van de provinciegouverneur.

3.7. De procureur des Konings te Antwerpen bevestigt op 19 juni 2008 zijn advies van 25 juli 2007.

3.8. Op 19 juni 2008 verwerpt de minister van Justitie het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de provinciegouverneur.

3.9. Bij arrest nr. 203.094 van 20 april 2010 vernietigt de Raad van State die beslissing van de minister van Justitie wegens schending van de hoorplicht.

3.10. De minister van Justitie neemt op 10 juni 2010 een nieuwe beslissing over het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de provinciegouverneur van 4 december 2007. Opnieuw verwerpt de minister het beroep. Dit is de thans bestreden beslissing. Zij luidt als volgt :

"(...)

Artikel 11 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (de wapenwet) voorziet in een principiële vereiste van een voorafgaande vergunning voor het voorhanden hebben van alle vuurwapens en/of de daarbij horende munitie.

Artikel 12, 1° van de wapenwet bepaalt dat houders van een geldig jachtverlof het recht hebben deze vuurwapens voorhanden te houden mits het lange vuurwapens betreft die zijn ontworpen voor de jacht en op voorwaarde dat de strafrechtelijke antecedenten, de kennis van de wapenwetgeving en de geschiktheid om vuurwapens veilig te hanteren vooraf werden nagegaan. Art. 12, 2° van voornoemde wet voorziet in een vergelijkbare regeling voor houders van een sportschutterslicentie voor zover het vuurwapens betreft die zijn ontworpen voor het sportschieten en voorkomen op de lijst die is vastgesteld door de minister van Justitie, en mits voldaan is aan de hierboven omschreven voorwaarden.

Voor de praktische uitvoering ervan kan verwezen worden naar het KB van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet alsook naar de omzendbrief van 8 juni 2006 met betrekking tot de toepassing van de nieuwe wapenwet.

Indien echter blijkt dat het voorhanden hebben van een vuurwapen de openbare orde kan verstoren, kan de bevoegde gouverneur op grond van art. 11, § 1, 2° lid en/of art. 13, 1° lid van de wapenwet een vergunning - respectievelijk het recht om een wapen voorhanden te hebben, beperken, schorsen of intrekken, na advies te hebben ingewonnen bij de procureur des Konings van het arrondissement waar men zijn verblijfplaats heeft en volgens een procedure bepaald door de Koning.

Deze procedure wordt omschreven in artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet. Op basis van artikel 48 van de wapenwet blijven de uitvoeringsbesluiten van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie geldig als uitvoeringsbesluiten van de wapenwet tot ze worden vervangen en mits ze niet in tegenstrijd zijn met de wapenwet. Bovendien wordt in de omzendbrief van 8 juni 2006 (omzendbrief met betrekking tot de toepassing van de wapenwet) gesteld dat de gouverneur de mogelijkheid om een vergunning te beperken, te schorsen of in te trekken behoudt; en dat de bepalingen van het KB van 20/09/1991 van toepassing zijn en worden uitgebreid tot alle vergunningsplichtige vuurwapens. De gouverneur kan ook sancties treffen ten aanzien en jagers en sportschutters, zelfs indien zij geen vergunning hebben. In dat geval kan hij het recht om het wapen voorhanden te hebben, beperken, schorsen of intrekken.

De gecoördineerde omzendbrief van de minister van Justitie van 30 oktober

1995 betreffende de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake wapens, die nog steeds van toepassing is voor zover ze niet in strijd is met bepalingen van de (nieuwe) wapenwet, voorziet eveneens dat rekening gehouden moet worden met de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten, geweldplegingen in het gezin of elders, de geestesgesteldheid en zedelijkheid. Voornoemde omzendbrief voorziet eveneens dat redenen die aanleiding kunnen geven tot de weigering om een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen toe te kennen, ook kunnen worden ingeroepen tot staving van een beslissing tot intrekking van de vergunning.

Ook art. 5 van de richtlijn 91/477/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op de aankoop en het voorhanden hebben van wapens bepaalt dat het voorhanden hebben van vuurwapens moet voorbehouden zijn aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid.

Op 9 februari 2007 heeft de procureur des Konings te Antwerpen de gouverneur van Antwerpen een administratieve akte toegezonden waarin volgende vaststellingen werden meegedeeld:

- u heeft op 29 november 2006 het voornoemde jachtwapen overeenkomstig de nieuwe wapenwet laten registreren op basis van uw jachtverlof op model 9;
- u in het bezit bent van een Vlaams en Waals jachtverlof;
- u bij de lokale politie niet negatief gekend bent;
- u ingevolge een diefstal met braak bij nacht in uw woning met het jachtwapen heeft gevuurd, dit met een zwaaiende beweging in de richting van de vluchtende inbreker teneinde deze af te schrikken. Hiervan werd het aanvankelijk proces-verbaal AN.17.LA.008687/06 en navolgende akten AN.17.LA.008706/06 en AN.17.LA.008754/06 opgesteld.

Naar aanleiding van deze informatie heeft de gouverneur van Antwerpen op 24 juli 2007 het recht om het wapen voorhanden te hebben geschorst voor een periode van 6 maanden. Er werd u de mogelijkheid geboden om uw reactie op een eventuele intrekking van het recht om het bedoelde vuurwapen voorhanden te houden schriftelijk weer te geven.

In uw schrijven van 26 juli 2007 heeft u verklaard dat u op 1 december 2006 het slachtoffer bent geworden van een diefstal in uw woning. De dief zou ervandoor zijn gegaan met geld, juwelen en uw portefeuille. Hierop heeft u met uw vuurwapen in de richting van de dief geschoten, naar eigen zeggen met de intentie om de dief af te schrikken en niet om hem te verwonden. Voorts heeft u gewezen op het feit dat u over een blanco strafblad beschikt.

Met het oog op de eventuele intrekking van het recht om het voornoemde jachtwapen voorhanden te houden, heeft de gouverneur van Antwerpen overeenkomstig art. 13, 1^e lid van de wapenwet de procureur des Konings te Antwerpen om een gemotiveerd advies verzocht.

Op 25 juli 2007 heeft de procureur des Konings te Antwerpen geadviseerd om uw vergunningen in te trekken, dit ter vrijwaring van de openbare orde. Ter motivering van zijn standpunt heeft zijn ambt het volgende gesteld:

'uit het dossier AN.17.LA.008687/06 blijkt dat betrokkene ingevolge

een diefstal met braak bij nacht in zijn woning, met een zwaaiende beweging met zijn jachtwapen heeft gevuld in de richting van de vluchtende inbreker. Betrokkene heeft onmiddellijk de spontane reactie gehad om naar de inbreker te schieten. Dit wijst dan ook op een gebrek aan voldoende zelfbeheersing om de situatie in al haar aspecten in te schatten. Tevens wijst dit op gevaar voor de integriteit van andere burgers, daar de schietreactie weinig gecontroleerd werd uitgevoerd. Het wapen bevond zich bovendien naast zijn bed en werd dus niet in een afgesloten kast bewaard'.

Op 4 december 2007 volgde het intrekingsbesluit. Tegen dit besluit heeft u overeenkomstig art. 30 van de wapenwet beroep aangetekend bij de minister van Justitie.

In het kader van de beroepsprocedure heeft de federale wapendienst de procureur des Konings te Antwerpen op 1 februari 2008 om een gemotiveerd advies, alsook om een kopie van het strafblad en de eventuele processen-verbaal die lastens uw persoon werden opgesteld verzocht.

De procureur des Konings te Antwerpen heeft op 19 juni 2008 onze dienst laten weten dat zijn ambt het eerder gegeven advies van 25 juli 2007 wenst te handhaven. Ter staving van het advies werden ons volgende stukken toegezonden:

- een kopie van uw strafregister waarop volgende veroordelingen worden vermeld:
 - Arrondissementsrechtbank te Breda (NL) dd. 04/12/1992 wegens alcoholintoxicatie;
 - Politierechtbank te Turnhout dd. 16/11/2001 wegens intoxicatie aan het stuur;
- een kopie van het proces-verbaal AN.17.LA.008687/2006 dd. 01/12/2006: u werd het slachtoffer van een diefstal in uw woning. Nadat de inbreker op de vlucht was geslagen, heeft u vanuit uw raam op de eerste verdieping aan de straatkant tweemaal met uw jachtgeweer geschoten in de richting van de inbreker. U zou een eerste maal geschoten hebben op het ogenblik dat de dief achter de haag liep ter hoogte van de openbare weg; toen de dief zich op de openbare weg bevond zou u een tweede maal hebben geschoten. U stelde dat dit reeds de derde keer was dat er in uw woning werd ingebroken; de politie kon slechts de gegevens van één feit weervinden (uit 2003). De leden van de lokale politie hebben kunnen vaststellen dat uw woning was voorzien van een alarmsysteem, doch deze was niet ingeschakeld. Tijdens het verhoor terzake heeft u verklaard dat u, nadat u lawaai had gehoord in uw woning, het jachtwapen dat naast uw bed stond ter hand heeft genomen. Vanuit uw raam op de eerste verdieping zag u de inbreker wegvluchten. Op het ogenblik waarop de dief voor uw woning liep heeft u met uw jachtwapen geschoten. U heeft met een zwaaiende beweging naar beneden geschoten. De dief bleef verder lopen, waarop u een tweede keer op dezelfde manier heeft geschoten. U heeft gesteld dat u de persoon in kwestie zeker niet heeft geraakt.

- een kopie van het proces-verbaal 2176/07/0045/ANT, opgemaakt door de bevoegde controleur van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen. Op 6 juni 2007 werden diverse inbreuken vastgesteld in uw bakkerij, waaronder volgende:
 - het in de handel brengen van speculaas zonder etiket met de in de reglementering bepaalde verplichte vermeldingen;
 - het te koop stellen van koffiekoeken met banketbakkersroom, boules de Berlin en Quiches met ham bij een omgevingstemperatuur van meer dan 24 °C, terwijl de maximum toegelaten temperatuur hiervoor 7 °C bedraagt;
 - het niet reinigen van pannen na het bakken van spek welke onmiddellijk een 2^e maal worden gebruikt voor het bakken van spek en/of eieren;
 - het onafgedekt bewaren van grondstoffen (suiker, amandelschilfers);
 - het bewaren van reinigings- en ontsmettingsmiddelen naast levensmiddelen;
 - onvoldoende gereinigde bedrijfsruimtes;
 - openstaande dakramen tijdens de fabricage, de dakramen zijn niet voorzien van horren tegen insecten;
 - bakvormen bevatten aangebakken etensresten;
 - het aantreffen van lijm, ontkalker, hextril en plantenvoeding op de rekken in de bakkerij;
 - het bewaren van zakken met grondstoffen rechtstreeks op de grond, het bewaren van grondstoffen in openstaande potten;
 - wanorde in de koelcel;
 - schimmelvorming in de koelcel;
 - het bewaren van gebakken koeken en taartbodems in kartonnen dozen of houten kratten zonder enige bescherming;
 - de afwezigheid van zeep en hygiënische droogmiddelen in de toiletruimte;
 - het aantreffen van sigarettenpeuken, resten van suiker, oud muizenvergif, dode insecten, kroonkurken, muizenuitwerpselen,... op de vloer in het magazijn;

In dit proces-verbaal wordt tevens melding gemaakt van het feit dat u op 1 oktober 1998 reeds een schriftelijke waarschuwing heeft gekregen wegens gelijkaardige feiten. Na het betalen van een administratieve geldboete werd het dossier zonder gevolg geklasseerd.

Zoals reeds aangehaald kan de bevoegde gouverneur in het belang van de openbare orde en veiligheid een vergunning en/of het recht om een vuurwapen voorhanden te hebben beperken, schorsen of intrekken. Of er al dan niet gevaar dreigt voor de openbare orde en veiligheid moet worden aangetoond aan de hand (van) concrete elementen. Bovendien moet rekening gehouden worden met het principe van de proportionaliteit; zo moeten de aangehaalde elementen voldoende ernstig zijn om een beperking, schorsing of intrekking van een

vergunning te rechtvaardigen.

Overeenkomstig de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en meer in het bijzonder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient elke overheidsbeslissing met individuele strekking zowel materieel als formeel gemotiveerd te worden. Art. 3 van voornoemde wet bepaalt dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de grondslag liggen van de beslissing. Bovendien moeten de motieven die in de beslissing worden vermeld afdoende zijn.

Op basis van bovenvermelde elementen kan worden besloten dat er inzake uw algemene moraliteit en persoonlijkheid ernstige problemen bestaan. U heeft blijk gegeven geen respect te hebben voor de regelgeving in het algemeen, en in het bijzonder voor deze die net is gericht op het vrijwaren van de openbare orde en veiligheid.

Uit de vastgestelde feiten blijkt dat u inbreuken heeft gepleegd op de wapenwetgeving. U heeft beweerd dat u enkel de intentie had om de inbreker af te schrikken, niet om hem te raken. Aangezien de inbreker reeds op de vlucht was geslagen kan dergelijke reactie niet meer gezien worden als een afschrikkingsmiddel, maar wel als een impulsieve reactie welke in de hand werd gewerkt door de onmiddellijke beschikbaarheid van een vuurwapen. In het verweerschrift dat u tijdens de uitoefening van het mondelinge hoorrecht op 1 juni 2010 heeft neergelegd, wordt door u gesteld dat u wel degelijk in staat bent uzelf te beheersen en uw wapen overeenkomstig uw vergunning te hanteren. Het tegendeel is gebleken.

U heeft op een ongeoorloofde wijze gebruik gemaakt van uw vuurwapen. Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt dat, op het ogenblik waarop u met uw jachtwapen vanuit het raam op de eerste verdieping van uw woning naar beneden schoot, er geen enkele wettige reden aanwezig was om dit vuurwapen te gebruiken. U kan zich evenmin beroepen op het recht om zichzelf te verdedigen zoals voorzien in de artikelen 416 en 417 van het Strafwetboek (Sw.).

Art. 416 Sw. voorziet inderdaad in de mogelijkheid om, ter verdediging van zichzelf of een ander persoon, een onrechtmatige aanval af te weren door middel van slagen, verwondingen en zelfs doodslag. Daarbij moet echter wel voldaan zijn aan een aantal toepassingsvoorwaarden. In eerste instantie moet er sprake zijn van een aanslag op een persoon; het louter verdedigen van materiële goederen kan niet worden gedekt door deze rechtsfiguur. Bovendien moet de aanval nakend en onafwendbaar zijn, en moet de verdediging ogenblikkelijk zijn, evenredig zijn aan het gepleegde geweld, en moeten de aangewende middelen noodzakelijk zijn. Gezien uw verklaringen kan worden gesteld dat aan deze toepassingsvoorwaarden geenszins is voldaan.

Art. 417 Sw. bevat een vermoeden van wettige verdediging wanneer het gaat om het afweren, bij nacht, van de beklimming of de braak van de afsluitingen, muren of toegangen van een bewoond huis of appartement of de aanhorigheden ervan, behalve wanneer blijkt dat de dader niet kon geloven aan een aanranding van personen. Het gaat hierbij om een geval van de zogenaamde 'ogenblikkelijke noodzaak van verdediging'. Aangezien de dief reeds op de vlucht (was) geslagen kan er onmogelijk sprake zijn van een

ogenblikkelijke noodzaak van verdediging, en bijgevolg ook niet van wettige verdediging.

Kortom, het gebruik van een vuurwapen is enkel geoorloofd wanneer uw leven of dat van anderen op het spel staat. Een vluchtende inbreker vormt geen bedreiging voor de fysieke integriteit van uzelf of van anderen. Ter bescherming van louter materiële bezittingen mag een vuurwapen hoe dan ook niet worden aangewend. U heeft met andere woorden uw vuurwapen niet gebruikt overeenkomstig uw vergunning of recht.

Uw vuurwapengebruik was bovendien niet alleen ongeoorloofd, ze was vooral ook gevaarlijk en onverantwoord. U heeft toegegeven dat u al zwaaiend vanuit uw raam naar beneden heeft geschoten, een schietreactie die weinig gecontroleerd en zeer impulsief werd uitgevoerd en ook andere mensen had kunnen treffen. Ook dit wordt in uw verweerschrift afgezwakt door te stellen dat gezien het feit dat u afgelegen woont u geen andere mensen had kunnen treffen. Doch rekening houdend met de snelheid waarin dergelijke feiten zich afspelen kan worden aangenomen dat u niet de tijd heeft gehad om u ervan te vergewissen dat er op dat ogenblik geen andere personen aanwezig waren op uw eigendom. Het is dan ook niet ondenkbaar dat er door uw reactie slachtoffers hadden kunnen vallen.

In casu betreft het inbreuken welke zijn opgenomen in art. 5, § 4, 2°, a) van de wapenwet, waardoor een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onontvankelijk moet worden verklaard. Rekening houdend met de bedoeling van wetgever om geen vergunningen af te leveren aan personen die werden veroordeeld wegens inbreuken op de wapenwetgeving, kan worden aangenomen dat de vaststelling van dergelijke inbreuken ook aanleiding kan geven tot de intrekking van vergunningen en/of het recht om vuurwapens voorhanden te houden, zeker wanneer uit deze gegevens blijkt dat men op een onverantwoorde en onvoorzichtige wijze met vuurwapens omgaat.

Naast dit incident zijn er nog andere elementen die aantonen dat uw gedrag niet de vereiste waarborgen biedt inzake openbare orde en veiligheid:

- zo werd bij nazicht van het strafregister vastgesteld dat u tweemaal werd veroordeeld wegens het sturen in staat van alcoholintoxicatie. Alcoholgebruik in combinatie met het besturen van een voertuig brengt mensenlevens in gevaar, zowel uw eigen leven als dat van anderen. In België (en Nederland) heeft men de strafbare grens vastgelegd op 0,5 mg/l; alles wat hoger ligt dan die 0,5 mg/l wordt beschouwd als een gevaar voor de openbare orde en veiligheid. Kiest men ervoor om in dergelijke omstandigheden toch een voertuig te besturen, dan gaat men ervan uit dat men dat gevaar aanvaardt;
- ook in het kader van uw beroepsactiviteit werden inbreuken vastgesteld die de openbare orde en veiligheid in het gedrang hadden kunnen brengen. Meer bepaald kan het niet respecteren van essentiële hygiënevoorschriften in de voedingssector een gevaar betekenen voor de volksgezondheid.

In uw verweerschrift heeft u gesteld dat de aangehaalde verkeersinbreuken niet actueel zijn, en dat de inbreuken op de voedselwetgeving weerlegd kunnen

worden aan de hand van de toelating die op 25 juni 2008 door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen werd afgeleverd. Er dient te worden opgemerkt dat deze elementen geen doorslaggevende rol hebben gespeeld bij de beoordeling van uw beroepsdossier, doch enkel worden vermeld om een volledig beeld te geven inzake uw algemene moraliteit en persoonlijkheid.

Het louter feit dat de procureur des Konings niet is overgegaan tot strafrechtelijke vervolging, betekent nog niet dat de feiten als dusdanig niet weerhouden kunnen worden om aan te tonen dat uw gedrag een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan inhouden. Zo is het perfect mogelijk dat de procureur des Konings in het kader van de strafrechtelijke vervolging het opportuun vindt de zaak zonder gevolg te rangschikken; doch anderzijds oordeelt dat met betrekking tot het voorhanden hebben van een vuurwapen dergelijke feiten wel een probleem vormen. Deze zienswijze blijkt duidelijk uit het ongunstig advies dat de procureur des Konings te Antwerpen heeft gegeven met betrekking tot uw wapenbezit. Bovendien heeft ook de Raad van State in zijn arrest nr. 193.442 dd. 19/05/2009 uitdrukkelijk bepaald dat een bestuur bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren, ook rekening gehouden mag worden met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid.

Uit de feitelijke gegevens is gebleken dat uw persoonlijkheid een gevaar kan ontstaan voor uzelf, voor anderen en voor de openbare orde en veiligheid. Meer in het algemeen kan uw gedrag worden omschreven als onverantwoord en onzorgvuldig. Onverantwoord en onzorgvuldig gedrag is absoluut onverenigbaar met wapenbezit.

Er zijn voldoende ernstige en concrete redenen die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid moet worden beschouwd. U heeft blijk gegeven geen respect te hebben voor de regelgeving. Uw gedrag biedt niet de vereiste waarborgen en u kan niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

Met het oog op het vrijwaren van de openbare orde en veiligheid dient uw recht om het geweer, merk FN Browning, model/type tuimelaar, kaliber 12, serienummer 39295NN voorhanden te houden te worden ingetrokken".

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Standpunt van de partijen

4. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij stelt dat de bestreden beslissing slechts steunt, enerzijds, op het besluit van de provinciegouverneur dat zelf steunt op het advies van de procureur des Konings te Antwerpen van 25 juli 2007 en, anderzijds, op een advies van de procureur des Konings van 19 juni 2008. Volgens de verzoeker is de vaststelling dat zijn persoonlijkheid een gevaar kan doen ontstaan voor zichzelf, voor anderen en voor de openbare veiligheid zeer eenzijdig, onjuist en onvolledig en werden de elementen die zulks tegenspreken ten onrechte buiten beschouwing gelaten. Hij verwijst in dat verband naar het feit dat hij het wapen conform de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) heeft laten registreren, dat hij over jachtvergunningen beschikt van het Vlaamse en het Waalse Gewest, dat hij bij de politie niet negatief gekend is en dat hij, zoals hij zelf aan de politie gemeld heeft, louter om de inbreker af te schrikken met het wapen heeft gevraagd. Hij is van mening dat zijn beweerde lichtzinnigheid door deze elementen wordt tegengesproken. Dat het schietincident een impulsieve reactie zou betreffen, wordt volgens hem bovendien tegengesproken door het feit dat hij een lange ervaring heeft met het wapen, zonder dat zich enig incident heeft voorgedaan en dat hij bekwaamheidsproeven heeft afgelegd, waaruit blijkt dat hij in staat is zich te beheersen en het wapen in overeenstemming met de vergunning te hanteren. Hij merkt ook op dat de procureur des Konings geen strafrechtelijke vervolging heeft ingesteld. De verzoeker is voorts van oordeel dat de overweging dat zijn persoonlijkheid een gevaar kan doen ontstaan voor de openbare orde, niet op actuele gegevens berust, aangezien wordt verwezen naar verkeersinbreuken van zestien en zes jaar geleden en naar beweerde inbreuken op de voedselwetgeving, terwijl hij recent nog een toelating kreeg van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen. Hij merkt nog op dat, hoewel in de wapenwet behalve de intrekking ook in de schorsing van de vergunning is voorzien, dit gegeven zonder motivering buiten beschouwing wordt gelaten in de bestreden beslissing.

5. De verwerende partij antwoordt dat de provinciegouverneur en, in beroep, de minister van Justitie op grond van artikel 13 van de wapenwet het recht om een wapen voorhanden te hebben bij een met redenen omklede beslissing en na advies van de procureur des Konings kunnen intrekken indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren. Zij wijst er op dat de feitelijke gegevens waarop de bestreden beslissing steunt zich in het strafdossier bevinden dat deel uitmaakt van het administratief dossier waarover de verzoeker werd gehoord, dat de persoonlijkheid van de verzoeker in aanmerking werd genomen en dat de positieve elementen die de verzoeker kan voorleggen, niet beletten dat gezocht werd naar de gevaren voor de openbare orde en veiligheid. Zij stelt dat zij op grond van motieven die in feite en in rechte correct zijn en die in de bestreden beslissing zelf vermeld zijn tot het besluit is gekomen dat de handelingen van de verzoeker een gevaar betekenen voor de openbare orde en veiligheid. Zij is van mening dat de elementen die de verzoeker aanhaalt hieraan geen afbreuk doen. Zij zet uiteen dat de bestreden beslissing vooreerst op de vaststellingen steunt in verband met het schietincident op 1 december 2006 en dat de andere elementen een indicatie vormen van de algemene moraliteit van de verzoeker doch niet de concrete feiten zijn waarop die beslissing steunt. De stelling van de verzoeker dat geen redelijke verhouding zou bestaan tussen de motieven en de inhoud van de bestreden beslissing kan volgens haar niet worden gevolgd. Zij stelt dat zij op grond van haar discretionaire bevoegdheid bij de invulling van het begrip "openbare orde" wettig heeft geoordeeld dat het gedrag van de verzoeker niet de vereiste waarborgen biedt voor de openbare orde en veiligheid. De argumenten van de verzoeker dat hij zijn wapen liet registreren, zelf de politie contacteerde en over de nodige jachtvergunningen beschikt, doen volgens haar hieraan geen afbreuk.

6. De verzoeker betwist in zijn memorie van wederantwoord dat de feitelijke motieven van de bestreden beslissing juist zijn en dat er geen feitelijke elementen voorhanden waren om een andere beslissing te nemen. Hij stelt dat het schietincident van 1 december 2006 tot zijn ware proporties herleid moet worden en dat zijn verklaring dienaangaande totaal eenzijdig en suggestief wordt

weergegeven. De verkeersinbreuken en de inbreuken op de voedselwetgeving kunnen volgens hem evenmin in aanmerking worden genomen, aangezien zij dateren van 1992 en 2001 en reeds in de beoordeling werden betrokken bij de toekenning van zijn wapenvergunning in 2004. Hij is van oordeel dat geen redelijke verhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de bestreden beslissing en dat volkomen ten onrechte wordt besloten dat zijn persoonlijkheid een gevaar vormt voor de openbare orde en veiligheid.

Beoordeling

7. De artikelen 2 en 3 van de motiveringswet verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Dat de motivering "afdoende" moet zijn, impliceert enerzijds dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn met het belang van de bestreden beslissing, en anderzijds dat zij draagkrachtig moet zijn, wat betekent dat de motieven de beslissing moeten kunnen dragen.

8. Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

9. Ingevolge de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 13, eerste lid, van de wapenwet kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene een wapenvergunning weigeren respectievelijk het recht op het voorhanden hebben van de in artikel 12 van de wapenwet bedoelde wapens intrekken, indien blijkt dat het wapenbezit de openbare orde kan verstoren.

Ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat een betrokkene betekent voor de openbare orde, voor zichzelf of voor anderen,

beschikken de gouverneur en ook de minister van Justitie die zich hierover in beroep dient uit te spreken op grond van artikel 30 van de wapenwet, over een ruime discretionaire bevoegdheid.

Voor het vaststellen van het gevaar voor de openbare orde is het niet vereist dat de betrokkene veroordeeld is voor een misdrijf. Feiten en gedragingen die doen vrezen dat het voorhanden hebben van het wapen door de betrokkene de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, zijn voldoende.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op het houden van alle vuurwapens, tenzij een gemotiveerde vergunning (Parl. St., Kamer 2005-2006, nr. 2263/1, p. 17). Een uitzondering geldt ook voor de houders van een jachtverlof voor wat betreft hun jachtwapens. De wapenvergunning of de toelating tot het voorhanden hebben van vuurwapens is aldus de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden. Een zelfde houding geldt voor wat betreft de intrekking van de registratie van jachtwapens.

10. In de bestreden beslissing wordt verzoekers recht om zijn jachtwapen van het merk FN Browning voorhanden te hebben, ingetrokken, omdat zijn wapenbezit een gevaar zou kunnen betekenen voor de openbare orde en veiligheid.

Om tot dat besluit te komen, wordt in de bestreden beslissing vooreerst verwezen naar de vaststellingen in verband met het schietincident op 1 december 2006 naar aanleiding van een diefstal met braak in de woning van de verzoeker. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing onder meer gesteld wat volgt :

"Uit de vastgestelde feiten blijkt dat u inbreuken heeft gepleegd op de wapenwetgeving. U heeft beweerd dat u enkel de intentie had om de inbreker af te schrikken, niet om hem te raken. Aangezien de inbreker reeds op de vlucht was geslagen kan dergelijke reactie niet meer gezien worden als een

afschrikkingmiddel, maar wel als een impulsieve reactie welke in de hand werd gewerkt door de onmiddellijke beschikbaarheid van een vuurwapen. In het verweerschrift dat u tijdens de uitoefening van het mondelinge hoorrecht op 1 juni 2010 heeft neergelegd, wordt door u gesteld dat u wel degelijk in staat bent uzelf te beheersen en uw wapen overeenkomstig uw vergunning te hanteren. Het tegendeel is gebleken.

U heeft op een ongeoorloofde wijze gebruik gemaakt van uw vuurwapen. Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt dat, op het ogenblik waarop u met uw jachtwapen vanuit het raam op de eerste verdieping van uw woning naar beneden schoot, er geen enkele wettige reden aanwezig was om dit vuurwapen te gebruiken. U kan zich evenmin beroepen op het recht om zichzelf te verdedigen zoals voorzien in de artikelen 416 en 417 van het Strafwetboek (Sw.).

Voorts wordt in de bestreden beslissing, verwijzend naar de verklaringen van de verzoeker, gesteld dat het wapengebruik niet enkel ongeoorloofd was, maar "vooral ook gevaarlijk en onverantwoord" :

"U heeft toegegeven dat u al zwaaiend vanuit uw raam naar beneden heeft geschoten, een schietreactie die weinig gecontroleerd en zeer impulsief werd uitgevoerd en ook andere mensen had kunnen treffen. Ook dit wordt in uw verweerschrift afgezwakt door te stellen dat gezien het feit dat u afgelegen woont u geen andere mensen had kunnen treffen. Doch rekening houdend met de snelheid waarin dergelijke feiten zich afspelen kan worden aangenomen dat u niet de tijd heeft gehad om u ervan te vergewissen dat er op dat ogenblik geen andere personen aanwezig waren op uw eigendom. Het is dan ook niet ondenkbaar dat er door uw reactie slachtoffers hadden kunnen vallen".

Ook wordt in de bestreden beslissing verwezen naar twee veroordelingen van de verzoeker wegens alcoholintoxicatie achter het stuur, één door de arrondissementsrechtbank te Breda in 1992 en één door de politierechtbank te Turnhout in 2001, en naar de vaststelling in 2007 van diverse beroepsmatige inbreuken door de verzoeker op de voorschriften inzake de voedselveiligheid. In het licht van de meer recente feiten, kan aan de veroordelingen van de verzoeker in 1992 en 2001 niet ieder belang worden ontczegd. De verwerende partij kan rekening houden met de feiten die ten grondslag liggen aan die veroordelingen bij de beoordeling van de moraliteit van de verzoeker. De verwerende partij mocht dan ook rekening houden met de voormelde verkeersinbreuken en inbreuken op de voedselveiligheid teneinde vast te stellen dat de verzoeker "blijk (heeft) gegeven

geen respect te hebben voor de regelgeving in het algemeen, en in het bijzonder voor deze die net is gericht op het vrijwaren van de openbare orde en veiligheid" en dat zijn gedrag kan worden omschreven "als onverantwoord en onzorgvuldig".

De verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij buiten alle redelijkheid zou hebben geoordeeld door op grond van de voormelde gegevens tot het besluit te komen dat het wapenbezit van de verzoeker de openbare orde en veiligheid zou kunnen verstoren of een gevaar zou kunnen betekenen voor zichzelf of voor anderen.

In de bestreden beslissing worden de redenen vermeld op grond waarvan zij werd genomen. Die motivering is afdoende, aangezien zij de bestreden beslissing kan dragen en er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de inhoud van de bestreden beslissing en de motivering ervan. De bestreden beslissing berust op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bovendien wordt aangegeven waarom tot de intrekking en niet slechts tot de schorsing van verzoekers recht op wapenbezit wordt besloten, doordat in de bestreden beslissing, wat het schietincident van 1 december 2006 betreft, gesteld wordt wat volgt :

"In casu betreft het inbreuken welke zijn opgenomen in art. 5, § 4, 2°, a) van de wapenwet, waardoor een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onontvankelijk moet worden verklaard. Rekening houdend met de bedoeling van wetgever om geen vergunningen af te leveren aan personen die werden veroordeeld wegens inbreuken op de wapenwetgeving, kan worden aangenomen dat de vaststelling van dergelijke inbreuken ook aanleiding kan geven tot de intrekking van vergunningen en/of het recht om vuurwapens voorhanden te houden, zeker wanneer uit deze gegevens blijkt dat men op een onverantwoorde en onvoorzichtige wijze met vuurwapens omgaat".

Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van éénentwintig december tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin